

Pišťínský zpravodaj

ZPRAVODAJ SLOUČENÝCH OBCÍ PIŠTÍN, ČEŠNOVICE, PAŠICE A ZÁLUŽICE

červen 2022

Obec Pištín, tel. +420 387 983 004, e-mail: pistin@pistin.cz, www.pistin.cz

Úvodní slovo	str. 1
Česko zpívá koledy	str. 2
Adventní tvoření	str. 3
Hubertská mše	str. 3
Masopustní průvod	str. 4
Zaječí stezka	str. 5
Velikonoční tvoření	str. 5
Japonská kuchyně	str. 6
Češnovice v 16. století	str. 8
Kouzelná školka	str. 11
Rybářský spolek	str. 11
Série rozhovorů	str. 12
Série rozhovorů	str. 13
Hospic	str. 13
Ochrana život. prostředí	str. 14
Odpady	str. 15
Křížovka pro děti	str. 16

Vážení a milí čtenáři,

úvodní článek Pišťínského zpravodaje je stručným zhodnocením toho, co se na obci a v okolí událo a seznámením s tím, co nás čeká. Po mnoha letech, kdy se dal takový úvodník psát pouze v pozitivním duchu, je zde stále období, které přináší mnoho otázek a neznámých, někdy možná i přetrvávající „Blbé nálady“.

V oblasti kultury ke konci loňského a začátkem letošního roku stále přetrvávala nejistota pořadatelů a také návštěvníků. Uspořádat či navštívit třeba ples byla sázka na nejistotu spojenou s covidovou situací. Přesto se podařilo například myslivcům uspořádat Hubertskou mši, dobrovolným hasičům z Češnovic a Baráčníkům připravit plesy. Horší to již bylo třeba s výročními schůzemi spolků, které se, někde i po dvouleté pauze, dokončují teprve v tomto jarním období.

Seznam akcí připravovaných spolků a obcí na rok 2022 se neliší počtem od harmonogramu z minulých let, a tak nám nezbyvá, než si přát, abychom se na různých akcích mohli setkávat bez omezujících opatření.

Z větších kulturních a společenských akcí, máme již první velmi úspěšně za sebou. Již tradiční akce Pečeme, vaříme... byla připravena za podpory místních spolků, ve spolupráci s Destinačním managementem Budějovicko, ale i s tradičními partery.

Z dalších plánovaných akcí bych rád zmínil Dětský den na „Buchtě“ 11. 6. 2022 od 14.00 hodin, připomínku první písemné zmínky o obci Pašice oslavíme 16. 7. 2022. Češnovičtí hasiči připravují tradiční pouť sv. Anny 30. - 31. 7. 2022. Pišťínští hasiči oslaví své výročí 18. 6. 2022. Mezitím a následně poté ještě proběhne několik akcí spolků. Většina termínů je zachycena v kalendáři a aktuální a podrobnější informace jsou vždy průběžně zveřejňovány na stránkách obce www.pistin.cz.

Ale nejsme lhostejní ani k současné situaci na Ukrajině a tady bych chtěl poděkovat všem, kteří nabídli svou nezištnou pomoc. Sbirka potravin, kterou jsme uspořádali, obsahovala cca 500 kg potravin. Spolky si na společné schůzi dohodly, že přispějí částkou 25 000 Kč, obec přidá zatím rovněž 25 000 Kč, které budou směřovány na konkrétní účel. Hejtmán Jihočeského kraje vyzval obce k přípravě prostor pro ubytování případných uprchlíků. Zatím jsme ve spolupráci s Baráčníky a SDH Pištín vyklidili, a díky rychlé reakci p. Karla Vláška i zrekonstruovali, za minimálních nákladů, prostory Baráčnické rychty a klubovny hasičů. Již nyní jsou připraveny na ubytování několika uprchlíků. Další případné prostory máme v záloze, a pokud to bude potřeba, je jejich příprava otázkou několika dnů. K tomu přispěla i ochota mnoha občanů poskytnout vybavení jako třeba nábytek, skříně, elektrické spotřebiče a také školní pomůcky. Další vývoj by šel odhadnout asi jen z křišťálové koule a všichni si přejeme, aby válka na Ukrajině skončila co nejdříve.

Ale ani tak jsme nezhálehali, což dokazují nově vysazené aleje v Zálužicích, obnovená jablonoňová alej v Pištině, zkulturnovaná kontejnerová stání, rozšíření sběrných míst a nádob pro tříděný odpad, pořízení domácích kompostérů. Společně se Svazem měst a obcí Jihočeského kraje zrealizujeme nákup vratných kelímků a nádobí, a tím dojde i ke snížení zátěže životního prostředí. Neustálé zlepšování webových stránek obce (s tím i související ocenění v soutěži Zlatý erb) zvyšuje informovanost občanů. Zrekonstruovaná komunikace k Vojtěchu, vybavení společenského sálu v Češnovické hospodě jsou dalšími projekty.

Postupně proběhne výměna mechanických vodoměrů za nové ultrazvukové, které zjednoduší a zlevní odečty, nebude již potřeba navštívit každou nemovitost, přístroje jsou přesnější, úspora financí pro obec by měla být v řádech deseti-

síců ročně. Fotbalisté mají nové střídačky a lavičky na fotbalovém hřišti, nové hrací prvky pro děti jsou na zahradě obecního úřadu a na multifunkčním hřišti, proběhla úprava prostranství před hřbitovem, vybudování pískového filtru u Češnovické hospody, výměna poškozeného radarového měřiče a spousta drobných i větších akcí, které mají udržet na vysoké úrovni a snad ještě i zlepšit život nás všech.

Největší a také finančně nejnáročnější letošní akcí by mělo být prodloužení vodovodního řadu do Zálužic. Snad se nám podaří úspěšně dokončit v termínu.

Zpracováváme také projekty na doplnění chodníků v místních částech podle schváleného harmonogramu. Projekt na rekonstrukci zdravotního střediska, projekty na výstavbu pergol v Češnovicích a Pašicích, které budou osazeny solárními kolektory, aby bylo možné jejich celoroční využití a zároveň bude možné bezplatnou elektřinu použít na čerání vody v rybníčku v zimním období. Již je hotový projekt na dobudování SRA, aby zde mohla být umístěna technika obce, a tím se uvolní prostory staré hasičárny, jejich využití bude řešeno následně.

Projekt „Vývoz septiků“ ušetří obyvatelům částí, které ještě nejsou odkanalizované, až 90% nákladů. K velmi významné úspoře financí majitelů nemovitostí zároveň využijeme kapacitu ČOV a také již nikdo nemusí vyvážet obsah jímky na louky. Šetří se tím i životní prostředí, chrání se kvalita vody ve studních, kromě toho je likvidace jinde než v ČOV v rozporu se zákonem a pokuty jsou opravdu masné.

I v uplynulých letech nás navštívilo několik tematicky zaměřených návštěv starostů, politiků, pracovníků svazků a MAS, ale například i zájemců o prohlídku obce, našich malých muzeí a také se někteří přišli poradit, jak se nám povedlo to či ono a na oplátku nám řekli, jak oni řešili problém, který mi zatím řešit neumíme nebo nás teprve čeká.

Plánů do budoucna máme ještě mnoho, a protože i finanční situace obce je na dobré úrovni, můžeme zvelebovat naše obce a okolí ku prospěchu občanů.

Jaroslav Havel - starosta obce

ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY

Dne 8. 12. 2021 se opět konala akce **ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY s DENÍKEM**. Situace nám ani v tomto roce nedovolila, abychom se sešli v hojnějším počtu u nasvíceného stromčku na návsi. Koledy jsme dle pravidel odzpívali v naší tradiční sestavě u vánočního stromku před Janotů. Přejeme všem pevné zdraví, pohodu a klid v této divné době.

Za všechny zpěvačky :)

Vendula Tomášková

ADVENTNÍ TVOŘENÍ ROK 2021

V listopadu loňského roku jsme uspořádali v Češnovicích minikurz vazby květin s tematikou vytváření adventních věnců. Kurz pro nás připravil pan Petr Stillner, který má provozovnu v Dasném. Sál češnovického hostince zaplnil přírodninami, chvojím, ozdobami, slaměnými kruhy na vytváření věnců, svícny, různými druhy svíček, umělými květinami, zkrátka vším, na co by si kdokoli vzpomněl ozdobit adventní věnec. Materiálu bylo tolik, že se téměř nedalo projít.

Pan Stillner nám vysvětlil a ukázal, jak vázat na kruhový základ věnce chvojí, jak připevnit různé další ozdoby, aby pevně držely, a pak jsme už vyráběli věnce dle své fantazie. Bylo to příjemné odpoledne, které již dýchalo vánoční atmosférou. Doufáme, že nebylo poslední a že se opět sejdem nad adventním tvořením.

Jana Božovská

HUBERTSKÁ MŠE

Myslivci pořádali Hubertskou mši, nechyběly koláčky a punč.

V polovině listopadu loňského roku pořádal Myslivecký spolek Pištín Hubertskou mši. Tradiční a oblíbená akce opět proběhla v kostele Svatého Vavřince v Pištině. Vzhledem k epidemiologické situaci vůbec nebylo jisté, zda přijdou návštěvníci, nebo zda se nebude muset akce na poslední chvíli rušit.

Do kostela si našlo cestu přibližně padesát návštěvníků, kteří se mohli kochat originální mysliveckou výzdobou. Její dominantou byl ulovený daněk položený před oltářem. Kolem něj pak byly rozmístěny další shozy.

V krásném kostele zněly lesní rohy a zazpíval pěvecký soubor, což celé akci dodalo nezapomenutelnou atmosféru. Pochopitelně nechyběla ani mše, kterou sloužil místní duchovní.

Slavnostní mši doplňovala stylová produkce trubačů a zpěváků a všichni přítomní se zaujetím naslouchali. Po skončení produkce v kostele se hudebníci přesunuli do prostoru hřbitova, a protože bylo neobvykle krásné počasí, netypické pro 13. 11., zahráli ještě několik skladeb pro účastníky, kteří je ocenili potleskem. Po ukončení pak na všechny účastníky čekal před kostelem výborný punč, čaj a slavnostní koláčky.

Jan Pavlíček

PROCHÁZKA DO LESA

Sobota dne 26. 3. 2022 byl krásný, téměř letní den. Počasí jakoby vědělo, že dnes je správný čas na naši procházku.

Děti i dospělí se toho dne sešli v hojném počtu, 30 lidí. Šli jsme pomalu, pozorovali přírodu. Viděli jsme, jak je vše suché, protože dlouho nepršelo. Někteří cestou sbírali do pytlů odpadky, které se jen tak válely na cestě i v lese. Nakonec to byly 2 plné pytle odpadu, který do lesa nepatří. Došli jsme až pod hráz češnovického rybníka, kde jsme si na ohýnku upekli vuřty. Sledovali jsme Verču Novákovou, jak dává psům pokyny a aporty. Děti prozkoumaly listy spadlé na zemi a za odměnu dostaly čokoládové penízky. Přitom jsme popíjeli čaj, kdo měl chuť, tak limonádu. Dospělí si dali káféčko. Poté jsme řádně uhasili oheň, hodně prolili vodou z barelů, které jsme přivezli s sebou a vydali jsme se opět procházkou domů.

Jana Božovská

MASOPUSTNÍ PRŮVOD

Obec Pištín a Český svaz žen Pištín připravily dne 19. 2. 2022 v Pištině MASOPUSTNÍ PRŮVOD.

Na 9.00 hod. byli všichni občané pozváni do místního hostince **Na Dolánku** na gulášovou polévku.

Ta měla posilnit a zahřát především všechny masky. Ty byly rozmanité. Počasí bylo slunečné, i když trochu větrné. V 10 hodin nám pan starosta předal klíč od obce a pak se všichni vypravili do průvodu. Nechyběly ani sběrné vozíky s občerstvením. Přestože končila opatření ohledně Covidu a všichni jsme byli opatrní, místní občané reagovali velmi vstřícně, přichystali občerstvení a připek. Za odměnu jim **kapela MAŠINKA**, která po celou dobu masopustního průvodu doprovázela, zahrála písničku. Kdo chtěl, mohl také přispět do kasičky. Po skončení masopustního průvodu se všichni sešli opět v místním hostinci **Na Dolánku**, a zde za doprovodu muziky se dále tančilo, jedlo, povídalo a jinak veselilo. **Poděkovat** bychom chtěli obci Pištín a ČSŽ Pištín, kapele MAŠINKA a místní-

mu hostinci **Na Dolánku**. Také děkujeme všem, kteří přišli do průvodu, ať už v maskách nebo bez masek a děkujeme i všem občanům, kteří průvod podpořili.

Za Český svaz žen Pištín napsala
Lexová Naďa

ZAJEČÍ STEZKA ANEB AKTIVNÍ OSlava SVÁTKŮ JARA

Obec společně s mateřskou školou připravila pro děti i dospělé velikonoční Zaječí stezku, jejíž hlavním úkolem bylo přimět rodiny k aktivnímu pobytu na čerstvém vzduchu. Na území všech částí obce, tedy Češnovic, Pašic, Pišína i Zálužic, byli umístěni dřevění ušáci, kteří kladli účastníkům otázky týka-

jící se velikonočních tradic. Správné odpovědi účastníci této rodinné akce zapisovali do připravené tajenky, kterou poté odevzdávali na OÚ. Všechny děti, které se zapojily a správně dopověděly se tak mohou těšit na originální dárek. Vyplněných tajenek se v obecní schránce sešlo přes sedmdesát.

Děkujeme všem za krásné zprávy a kladné ohlasy, které nám posíláte. I díky nim máme stále další a další nápady, jak zpestřit kulturní nabídku v naší obci.

Tereza Marhounová

VELIKONOČNÍ TVOŘENÍ 9. 4. V ČEŠNOVICÍCH

Začátek sobotní akce byl poněkud chaotický. Omylem jsem si vzala jiné klíče, pak jsme nemohli nastartovat plynový panel, dále bylo málo místa na malování a chyběly židle. Předpokládali jsme, že v hasičské zbrojnici jsou lavice a stoly, ale nebylo tam nic. Nakonec jsme vše vyřešili zapůjčením stolu a židlí ze sálu. Paní Vancová přivezla zajíce v nadživotní velikosti. Zochovi jej vyrobili z tvrdého papíru a Vancovi zpevnili a krásně vymalovali. Děti dostaly za úkol namalovat vajíčka také vyřezaná z tvrdého papíru. Na každém je jméno autora. Vajíčka jsme navlékli na dlouhé vlasce a zdobí spolu s velikým zajícem pergolu u Češnovické hospody. Kromě malování papírových vajíček děti vyráběly papírové květiny, kalíšky a zdobily vajíčka na zápch. Svými výrobky si vyzdobí domov na velikonoční svátky. My jsme prožili s dětmi příjemné odpoledne a těšíme se zase na vánoční tvoření.

Jana Božovská

V PIŠTÍNĚ VYSÁZELI LETOS NA 150 STROMŮ

Zcela nové dvě aleje vysadili letos v Pištině na Českobudějovicku. A to není všechno. Obnovy se dočkala také jablonová alej a osm nových lip krášlí rovněž zdejší náves. Podle starosty Pištína Jaroslava Havla (STAN) tak obec, která vše sází, letos zdobí na 150 nových stromů. „Stromy do krajiny jednoznačně patří.

Poskytují přirozený stín, ochlazují okolí až o 5 stupňů, zvyšují vlhkost a tlumí rovněž větrné proudění. Navíc dodávají dobrou náladu a mají i estetickou vlastnost. Jsou také svědkové minulosti,” vypočítal starosta Havel důvody, proč se obec soustředí na výsadbu nových stromů.

Zdůraznil, že se Pištín nekoncentruje pouze na výstavbu, ale rovněž stromy pravidelně udržuje. „Není to tak, že vysadíme strom a dál se o něj nestaráme. Naopak. Každoročně necháváme odborně prohlédnout a ošetřit všechny velké stromy v intravilánu a na přání majitelů nemovitostí i ty, které rostou na soukromých zahradách. Jedině tak zajistíme, že stromy jsou pro své okolí bezpečné a zároveň zvyšujeme jejich životnost,” vysvětlil starosta Havel.

Obec na stromy myslí i při nových investicích. „Například když jsme pořizovali nové hasičské auto, věděli jsme, že chceme to s cisternou, protože mimo výjezdy bude sloužit právě na zalévání

nových výsadeb a třeba při nedávných suchých letech i pro závlivku v průběhu léta,” poznamenal Havel.

Pištín výsadbu financuje různými dotačními tituly, sponzorskými dary nebo používá stromky z nařízených náhradních výsadeb. Pro majitele je někdy lepší stromy zakoupit a předat obci, než vysadit a pak se několik let o ně starat. Nejvíce starostovi Havlovi vadí vandalské útoky na stromy. „Bohužel se nám i stává, že z ničeho nic uschnou zdravé stoleté stromy, protože někomu vadily ve výhledu nebo z důvodu toho, že z nich padají plody a listy. I když víme, kdo za tím asi stojí, dokazování je příliš náročné, většinou nemožné,” dodal starosta Havel, který věří, že až za 100 let někdo pořídí leteckou fotografii, bude při porovnání s tou současnou výsadba stromů znát.

Převzato z regionálního tisku

JAPONSKÁ KUCHYNĚ

V sobotu devátého dubna jste na reklamní ceduli před hostincem Na Dolánku v Pištině mohli zaznamenat zvláštní nápis v japonštině. Plánoval jsem si, že se zeptám na jeho význam, ale hned, jak jsem vešel dovnitř, zaplavila mě taková vlna čichových a následně chuťových podnětů, že na nápis nebyl čas. Ten den připravovala pohoštění Saya se svými přáteli a hostinským. Už nějakou dobu žije u nás Pištíně s manželem Honzou a ochutnávka tak byla skvělou příležitostí zeptat se, jak se jim u nás žije.

Den s japonskou kuchyní v hospodě Na Dolánku měl úspěch, je plno a sklídili jste hromadný potlesk. Jste rádi?

たくさんの人に来てもらえるとは思っていなかったのと驚いたのと同時にとても嬉しかったです。

Jsme velice rádi a zároveň příjemně překvapení, protože jsme ani nečekali, že přijde takové množství hostů.

Řeknete nám, co všechno jste připravovali a jak dlouho vám to trvalo?

用意したのはセイトンの唐揚げ、おにぎり、味噌汁、キムチ、お汁粉です。キムチは発酵させる時間が必要なので一週間前から、セイトンは前日、他は当日の朝に作りました。昆布の佃煮はもともと予定していなかったのですが、簡単に作れるので前日の夜につくりました。

Menu sestávalo ze seitanu smaženého v obalu, onigiri, misoširu, kimči a oširuko. Kimči jsme nakládali s týdenním předstihem, neboť fermentace vyžaduje svůj čas, seitan jsme vyráběli den předem a zbytek v den akce. V pátek večer jsem se ještě rozhodla zařadit do menu navíc přílohu "cukudani" z řasy konbu, protože její příprava je snadná.

Honzův komentář/vysvětlivky:

- **Seitan** - rostlinná bílkovina vyráběná z moučného lepku
- **Onigiri** - rýžové trojhránky s různou náplní či příchutí, často obalené řasou nori
- **Misoširu** - doslova "polévka z pasy miso", miso je fermentovaná pasta, jejíž hlavní přísadou jsou sójové boby

• **Kimči** - fermentovaná zelenina, především čínské zelí a bílá ředkev, se solí, čili, česnekem, sójovou omáčkou a dalšími dochucovadly

• **Oširuko** - tradiční japonský dezert připravovaný z červených fazolek "adzuki"

• **Cukudani** - způsob přípravy, kdy se přísady povaří se sójovou omáčkou a sladkým rýžovým vínem "mirin", avšak lze použít i cukr - cílem je lehká karamelizace

Šlo o běžná japonská jídla, nebo spíše speciality?

おにぎりや味噌汁は一般的な日本の家庭料理です。ほぼ毎日食べられていると言っても過言ではないと思います。キムチは韓国の料理ですが、日本人も好んでよく食べています。セイトンはもともと中国の料理ですが、肉の代用品として近年になってベジタリアンの人に注目されるようになりました。

Onigiri a misoširu jsou v Japonsku běžné domácí pokrmy. Bez nadsázky se dá říci, že je Japonci jedí skoro každý den. Kimči pochází z Koreje, ale Japonci si jej také zamilovali a nedají na něj dopustit. Seitan je původu čínského a v posledních letech se mu dostává zájmu ve vegetariánské komunitě jakožto náhražka masa.

Jak vás vůbec napadlo uspořádat tohle setkání s jídlem?

友人とホスボダで飲んでいる時にキムチの話題になり、Pistinの人たちにも食べて欲しいと思いイベントを企画しました。キムチだけだと物足りないの、他の料理も作ることにしました。

Jednoho dne jsme seděli se známými (Honzou a Danielou Mattasů) v hospodě Na Dolánku a řeč přišla na kimči. Mluvili jsme o tom, že by bylo zajímavé dát příležitost ochutnat něco takového i místním z Pištína, a tak vznikl nápad uspořádat tuto akci. Bývalo by však bylo poněkud jednotvárné, kdyby zůstalo jen u kimči, a tak jsme se rozhodli připravit i jiné typy jídel.

Sayo, asi každého čtenáře zajímá, jak jsem vám líbí v Pištině. Zvykla jste si, nebo je to stále nové?

Pistin je静かでもとも住みやすい町だと思います。前は東京に住んでいたのが多く、ストレスを感じることがありました。Pistinに住み始めて1年半ですが、チェコの伝統的なイベント (VelikonoceやMajka) があると毎回ワクワクします。

Pro mě je Pištín klidné a příjemné místo pro život. Předtím jsme žili v Tokiu, kde je obrovské množství lidí a takový životní styl je poměrně stresující. V Pištině bydlíme už asi rok a půl, ale pořád se moc těším, kdykoli se blíží nějaká tradiční událost, jako Velikonoce či stavění májky.

Choulostivá otázka: Jací vám připadají Češi třeba oproti Japoncům? Jaké jsou rozdíly, které vás první napadnou?

チェコ人と日本人は似ているところがあると思います。初対面だと少しよそよそしいのに、時間をかけるほどに仲良くなれるところが似ています。違うところと言えば、日本のお店では店員さんが異常なほど丁寧に笑顔で接客を求められること (笑顔で接客を求められる) ということです。チェコでは店員さんは自然体で働いているので最初は笑顔を見せないことに戸惑いましたが、考えてみると日本の方が少しおかしいなと今は思います。

Mám pocit, že Češi a Japonci mají dost styčných charakterových vlastností. Například při prvním setkání jsou jak Japonci, tak Češi, poněkud rezervovaní, ale s přibývajícím časem jsou stále více přátelští a otevření. Kdybych měla zmínit nějaké rozdíly, tak třeba to, že v japonských obchodech jsou prodáváci bez výjimky velice zdvořilí a vždy zákazníky obsluhují s úsměvem (je to od nich víceméně požadováno). V Čechách zaměstnanci v obchodech pracují s přirozeným vystupováním a z počátku jsem byla zaskočená tím, že se všude

neusmívají. Ale když se nad tím zamyslím, tak se mi teď zdá, že ta japonská konvence je možná trochu podivná.

Jak vůbec došlo k rozhodnutí, že zkusíte žít v České republice? Bylo to těžké?

夫のホンザと日本で知り合い、いつかチェコへ一緒に移住したいと考えていました。東京に住む前は海外で暮らしていたので日本以外の国に住むことに抵抗はありませんでした。ビールが大好きなのでチェコで暮らせることが嬉しいです。ただ、チェコ語がまだ上手く話せないのもそれだけが不安です。

Od chvíle, kdy jsem se v Japonsku seznámila se svým manželem Honzou, jsem si říkala, že bych se jednou do Čech chtěla přestěhovat. Ještě před tím, než jsem žila v Tokiu, jsem bydlela v několika jiných cizích zemích, a proto jsem neměla problém se životem v zahraničí. Za to, že nyní můžu žít v Čechách, jsem ráda i proto, že jsem milovnicí dobrého piva. Jediná věc, která mě trápí, je to, že češtinu ještě neovládám tak, jak bych si přála.

Vrátíme se k jídlu. Jaké české jídlo vám chutná a jaké ne? Překvapil vás nějaký náš pokrm?

Česnečka, Bramborák, smažený květák, 鯉 (揚げたのと焼いたの両方) が好きです。Svíčková na smetaněは肉と甘いソースの組み合わせが苦手なのであまり好きじゃないです。日本人は魚をよく食べますが、鯉は観賞用が主で一般的には食べられないことがないのでチェコ人が食べると知った時は驚きました。Mám ráda česnečku, bramborák, smažený květák nebo třeba kapra (jak smaženého, tak pečeného). Nejsem moc velký fanoušek svíčkové, protože kombinace masa a sladké omáčky je pro mě dost zvláštní. Japonci jedí hodně ryb, ovšem kapr je považován za okrasnou rybu, když jsem se proto poprvé dozvěděla, že v Čechách se běžně jí, dost mě to překvapilo.

V rozhovoru s návštěvníky jste uvedla, že si v Pištině na zahrádce pěstujete hodně zeleniny. Byli jste tak zvyklí i doma? Chybí vám nějaká japonská zelenina?

日本では3ヶ月ほど野菜農家の手伝いをしていました。東京の家には庭がなかったのでバルコニーで少しだけ育てていました。もやしはとても安く美味しいのにチェコでは見かけないのが残念です。他にはタケノコやレンコンもチェコでは買えないのが残念です。Ještě v Japonsku jsem tři měsíce pomáhala na zeleninové farmě na venkově. V tokijském bytě jsme neměli zahradu, a proto jsme pěstovali jen něco málo v květináčích na bal-

koně. V Čechách nejsou k sehnání čerstvé sójové klíčky "mojaši", což je škoda, protože jsou velice chutné a v Japonsku se prodávají velice levně. Také mi v českých obchodech chybí bambusové výhonky a lotosový kořen.

Prozradíte nám nějaký z receptů? Třeba polévku Miso, nebo Kim-chi?

味噌汁は本当に簡単に作れます。味噌はGlobusに売っているので手に入りやすいです。Misoširu je možno připravit opravdu snadno. Miso pastu prodávají ve všech větších obchodech, třeba v Globusu.

まず出汁を用意します。日本では魚の出汁が一般的ですが、野菜の出汁でも美味しくできます。

Nejprve si připravíme základ. V Japonsku je nejčastější vývar z ryb, ale lze použít i vývar zeleninový, polévka tím na chuti neutrpí.

出汁を鍋に入れて温めているうちに、好きな野菜を切ります。大根、人参、ネギが一般的で、他にはキャベツ、じゃがいも、玉ねぎ、ナスを入れることもあります。普通はキノコも入れますが、チェコではあまり売られていない種類なので省いても大丈夫です。ワカメもあれば良いですが、普通のお店では手に入らないので省略します。

Zatímco si v hrnci ohříváme vývar, nakrájíme si zeleninu, na kterou máme chuť. Běžně se přidává bílá ředkev "daikon", mrkev či pórek, dále lze použít zelí, brambory, cibuli, lilek... Častou přísadou jsou i houby, ale japonské druhy se v Čechách moc neprodávají a nejsou tak podmínkou. To platí i pro řasy wakame - dobré přidat, pokud je seženete.

出汁が沸騰したら切った野菜を入れます。豆腐はサイコロ状に切ります。野菜に火が通ったら豆腐を入れて、豆腐があたたまると茹でます。

Když se vývar začne vařit, přidáme zeleninu. Na kostičky si nakrájíme tofu. Když se zelenina dostatečně povaří, přidáme tofu a krátce jej necháme v polévce prohřát.

一旦火を止め、味噌を溶かし入れます。溶けにくいので別のボウルに味噌と少しの汁を混ぜて溶かしてから鍋に入れても良いです。味噌の量は200mlの汁に、大さじ1ぐらいの割合です。味噌を入れた後は再度火をつけますが、沸騰してしまうと味噌の風味が弱くなるので沸騰寸前で火を止めます。

Nakonec vypneme plotýnku a do polévky rozmícháme pastu miso. Někdy se hůře rozpouští, je proto možné dát trochu polévky do menší misky stranou, miso pastu rozmíchat v ní a vše pak vrátit zpět do hrnce. Pasty se přidává asi jedna velká polévková lžíce na 200 ml polévky. Když máme miso kompletně rozpuštěné a zamíchané v polévce, zapneme ještě jednou plotýnku, ale hrnec odstavíme těsně před varem, jinak by výsledná chuť zeslábla.

日本ではお椀にお口を付けて飲みますが、スープ皿に移してスプーンでいただいても大丈夫です。

V Japonsku se polévka miso podává v málých, hlubokých miskách, ze kterých se pije přímo, ale lze servírovat i v polévkových talířích se lžící.

Jiří Koreš

ČEŠNOVICE V 16. STOLETÍ

Poddaní na hlubockém panství v 16. století měli oproti jiným určité výhody a úlevy. Neměli sice urbářem určeno kolik dnů v roce musí robotovat ručně, či potahem, ale za právo odúmrti z konce 15. století, mohla vrchnost robotu nařídit. To se pak týkalo hlavně období senosečí, sušení sena a sklizně obilí, ale i pomoci při honech, výlovech, v lese, vození kamene a další různé práce. Avšak pouze o sobotách a za práci dostávali zaplacen. Z Češnovic pomáhali hlavně při dvoru Vondrovském, méně často při dvoru Podhradském, ale i na nedaleké Picině, kde před rokem 1500 býval menší panský dvůr a velmi starý rybník na 30 kop rybí násady. Již za dob Pernštejnů i pánů z Hradce byli poddaní zatěžováni neustálou brannou povinností, nejvíce z rychty pištínské a milejovické. Kupříkladu v roce 1504 se zúčastnili bitvy u Schönbergu v Bavorsku, kde padlo více jak 1600 Čechů a 700 jich bylo zajato. Mnoho jich bylo právě z hlubockého panství. Nejčastěji však byli stavěni do vojska ve vleklých válkách Osmansko-Habsburských, kde ne vždy vítězili. Jako v roce 1526 v bitvě u Moháče, kde byla vojska českého a uherského krále Ludvíka Jagelonského poražena.

Do počátku 16. století je řazena obřadní mosazná mísa nalezená v Češnovicích při úpravách bývalé selské usedlosti, v historické části návsi. V roce 1962 byla předána do Jihočeského muzea v Č. Budějovicích, kde je uchovávána dodnes. Jde o tepanou obřadní mísu z počátku 16. století s motivy Adama a Evy u stromu poznání, s mluvícími páskami, vyrobenou pravděpodobně v Norimberku těsně po roce 1500. Zcela identickou mísu vlastní Umělecko-průmyslové muzeum v Praze. Většinou ji používaly porodní báby, které v nutných případech mohly novorozence pokřtít, kdy dítě nemělo dobré šance se dožít řádného církevního křtu. Ten se konal ihned v den narození dítěte, nebo následujícího, a to i v zimních měsících. Po roce 1800 jsou v matrikách narozených a zároveň pokřtěných uváděny i porodní báby. Pozdně gotická obřadní mosazná mísa z Češnovic dosloužila zřejmě v polovině 19. století a z úcty k ní ji neodhodily, ale zakopaly, odkud byla v polovině padesátých let dvacátého století vyzvednuta.

Obřadní mosazná mísa z Češnovic z počátku 16. století

V druhé polovině roku 1520 vypukla v Čechách morová epidemie, která dosáhla vrcholu v roce 1521. Doloženy jsou jeho katastrofální důsledky jihozápadně od Č. Budějovic, kde došlo k značnému úbytku obyvatelstva. Další morová rána je uváděna k létům 1530 – 1533. Odhadováno je, že vymřelo až 50% obyvatelstva. Do jaké míry obě epidemie mohy postihnout Češnovice a blízké okolí není známo. Na paměť těchto neblahých událostí byl později za Radošovicemi postaven morový sloup (nyní je uprostřed návsi). Podobné zprávy existují také o Záboří, Jankově a Holašovicích. Konkrétní údaj o morové epidemii v okolí Pištína je z doby o trochu mladší: „Toho léta 1558 řádil ve Vodňanech mor. Vyskytoval se nejprve ve vesnicích směrem na České Budějovice, zvláště v Pištině vzdáleném od nás míli. Tam všude umírali zhusta na nemoci morní. Odtud se nemoc dostala do Vodňan“. (Václav Mostecký: Dějiny bývalého královského města Vodňany. 1940. díl I., str. 200). Žádné encyklopedie či přehledy neuvádí mor nebo jinou epidemii v jižních Čechách k tomuto roku, avšak Václav Březan v díle Životy posledních Rožmberků se o moru na Krumlovsku a Prachaticku zmiňuje právě k létům 1557 a 1558. Některá města i oblasti se moru ubránily tak, že pocestné ani formany z postižených oblastí nepouštěly za hradby. Domy postižených byly označeny a nikdo do nich nesměl vstupovat ani z nich vycházet. Morové špitály se stavěly daleko za městem, bránily se i jinými opatřeními. Avšak ve vesnicích, kterými procházely zemské cesty, jako v případě Češnovic a Pištína, tomu nešlo zabránit.

Na paměť morů v 16. století byl na západním okraji Češnovic, v rozcestí silnic na Netolice a Vodňany, postaven kamenný sloup, nesoucí veškeré prvky pozdní gotiky. Ve výčtu církevních památek na území farnosti Pištín z roku 1837 je zvána kamenná socha Panny Marie. Místními obyvateli byl tento objekt od nepaměti nazýván morový sloup. V současné době je řazen mezi drobné církevní stavby zvané kamenná sloupková boží muka s nikou v kaplici. V blízkém okolí jsou podobná a ze stejného druhu kamene v Babicích, Mahouši, Radošovicích, Zahájí a snad i jinde. Velice podobný kamenný sloup býval i v sousedním Pištině v místě, kde od roku 1866 stojí zděná boží muka.

Kamenný sloup z poloviny 16. století u Češnovic

Díky dochovanému archivu pánů z Hradce se dozvídáme poměrně mnoho údajů o životě a obyvatelích na tehdejší hlubockém panství, tedy i v Češnovicích. Za celodenní práci při panských dvorech dostávali zaplacen a v takových případech byli jmenovitě zapisováni do výdajů. Stejně tak pokud od nich byl do panské kuchyně odkoupen hovězí či skopový dobytek. Zapisováni byli také do příjmů, když kupovali ryby na hrázích právě lovených rybníků nebo později na sádkách. Když si půjčovali obilí z panské sýpky v době neúrody, či naopak obilí prodávali do panského pivovaru. Když jim požárem vznikla škoda a vrchnost jim darovala materiál, ponejvíce kmeny stromů na stavbu nových dřevěných domků. V takových případech jim vrchnost alespoň částečně nebo zcela odpustila naturální odvody.

Zapsáni byli, když si od vrchnosti kupovali dříví, neboť poddaní nesměli lesy vlastnit. Některé z těchto údajů týkajících se i Češnovic publikoval archivář František Teplý již v roce 1926 (Příspěvky k dějinám Českého zemědělství, s. 43, 52, 50, 55, 69, 101, 139, 153). Archivními materiály z jindřichohradeckého archivu se intenzivně zabýval českobudějovický historik František Josef Čapek, jehož cenné opisy a poznámky jsou uloženy v českobudějovickém archivu. Ty jsou natolik početné, že nelze všechny uvádět.

Když na Hlubokou měl přijet majitel panství Jáchym z Hradce, bývaly pro něho zpravidla půjčovány „ložní šaty“ (povlečení na celou postel) od selky Anny Kerianové z Češnovic. V roce 1564 se stalo, že při navrácení chybělo prostěradlo, takže žádala náhradu 40 grošů. Purkrabí Jan Kondorský jí přiznal pouze 30 grošů, ale v účtech rybních je zapsáno, že téže Kerianové se má dáti na Štědrý den pěkný kapřík. V týchž účtech je k roku 1564 zaznamenáno, že při výlovu rybníka Volší (u Zbudova) byly prodány 3 džbery ryb Jankovi z Češnovic (1 džber – 48 kaprů váhy 4-5 kg, na hrázi se prodával po 3 kopách a 8 groších). Záznamy z dalších let v mnoha případech uvádějí, že i další Češnováci takto kupovali 1 až 3 džbery ryb, které nemohli mít jen pro svou potřebu. Byli to zřejmě nájemci hospody či konšelé, kteří je prodávali místním lidem, ale mohli s nimi zřejmě obchodovat na trzích i jinde. Mezi nimi je několikrát uváděn již zmíněný Janek zvaný Rybář, který mimo kaprů jako jediný kupoval také úhoře. Jeho syn v roce 1565 vozil suť na zpevnění hráze Zlivského rybníka, sekal i větve na ploty, za což dostal plat za 3 dny. Mimo sezónu výlovů jsou v účtech poznamenáni jednotlivci z Češnovic, kteří kupovali ryby na sádkách v Hluboké, mezi nimi i drobné ryby. Ty byly značně levnější a jejich množství je uváděno ve vědrech. K roku 1591 je mezi kupujícími ze sádek poznamenáno, že krčmáři z Češnovic bylo prodáno 5 štik. V jiném případě je zapsáno: kaprů zbylo 8 džberů, byl dán jeden také do Češnovic. K roku 1593 bylo ze sádek na Štědrý den rozdáno lidem chudým 8,5 džberu drobných ryb. A tak podobně. Údajů okolo rybníků a prodeje ryb se vztahem k Češnovicím je v pozůstalosti F. J. Čapka opsána celá řada. Pro dokreslení situace okolo tehdejších výlovů rybníků lze uvést, že při výlovech museli pomáhat poddaní z nejbližších vesnic. Ryby od nevodu z loviště na hráze do sudů a kádí vynášely ženy zvané plachetnice, neboť je vynášely v plachtách. Též v širokých plátěných zástěrách a na hrázi byly ryby tříděny. Všem zainteresovaným na výlovu vařila a vydávala tzv. vařící bába rybí polévku a peče-

nou rybu. Ale chléb si poddaní museli přinést svůj. Ryby, které se nepodařilo prodat na hrázi, odváželi sedláci svým záprahem na sádky za což jim bylo placeno 6 – 10 grošů za den.

Další písemné zmínky se týkají prodeje hovězího i skopového dobytka do panské kuchyně. Kupříkladu když v roce 1568 byl odkoupen od sedláka Rezka z Češnovic vůl, který vážil 140 liber, byly mu zaplaceny 4 kopy grošů. Byl zabít a dodán do kuchyně pro účely stravování čeledi, které žilo při hradu a blízkých dvorech poměrně mnoho. Masa se zřejmě nedostávalo, a tak zakrátko byl koupen další vůl od Maška z Češnovic za 5 kop a 10 grošů, který vážil 180 liber a i ten byl v masopustní dny stráven. Koupování dobytka pro stravování čeledi ve dvorech i pro panskou kuchyni probíhalo téměř ve všech vesnicích na panství, neboť jak uvádí F. J. Čapek, v průběhu roku 1580 čeládka na panství snědla 61 volů a krav, obrovské množství telat, prasat, skopců a ryb. V jiném případě k roku 1592 je uvedeno: Rezkovi z Češnovic za krávu dáno 3 kopy a 55 grošů, Lexovi do Češnovic za krávu 3 kopy grošů. K roku 1595 Kerianovi z Češnovic za vola 2 kopy a 30 grošů. K roku 1598 za krávu do Češnovic dáno 3 kopy a 15 grošů, Raušarovi do Češnovic za tele 50 grošů, Svobodovi do Češnovic za tele 50 grošů. Jindy, k roku 1597 je zápis: Hlaváčovi do Češnovic za vola 4 kopy grošů. Rezkovi za krávu 3 kopy a 15 grošů. Podobných zápisů pro Češnovice je víc, spíše výjimkou je poznamenání k roku 1576, kdy bylo od sousedů češnovických koupeno 11 skopců po rozdílných cenách, celkem za 3 kopy a 5 grošů. Nebo k roku 1580 koupě 2 kuřat v Češnovicích. Archivář F. Teplý uvádí, že v okolí Hluboké bylo v konci 16. století ve dvoře Vondrov 18 čeledínů, ve dvoře Podhradském 12, ve dvoře Chňava 19 a ve dvoře Volešnickém 17.

V registru nakupování obilí pro pivovarskou sladovnu je k roku 1571 poznamenáno, že obilí bylo koupeno mimo jiných také od Nováka z Češnovic, a to 2 strychy, od Maška 4,5 strychu, od Wolmana 2 strychy, od Janka 3 strychy, od Karpíška (v opisu neuvedeno).

V roce 1577 byla na panství velká neúroda obilí, takže někteří sedláci si půjčovali obilí z panské sýpky, které museli v následujícím roce spíš zaplatit nežli vrátit, a proto byli zapsáni do rejstříku. Z Češnovic bylo Janovi Čížkovi půjčeno 5 strychů žita a Martinovi Říhovi 2 strychy žita.

V roce 1584 došlo k vyšetřování a napravám „zanedbaného účetnictví“. Zjistilo se, že některé účty z let 1581 – 1584 dosud nebyly zaplaceny, mimo jiných jsou mezi nimi uvedeny také poddaní z Češnovic. „Novák z Češnovic zůstal dlužen 15 grošů paní (Anně z Hradce). Než by přísahal, raději je dá podruhé.

Šísl odtud zůstal dlužen paní také 15 grošů, než by přísahal dá je podruhé. Mašek odtud 12 grošů, má svědky, odmítá, že dlužen není (zdroj F. J. Čapek). Archivář F. Teplý má tento spor popsán trochu jinak. Jíra z Češnovic 24 grošů zaplacen má, Novák odtud dí, nežli by přísahal, že chce těch 15 grošů podruhé dáti. Také Sysel (Šísl) odtud 15 grošů, přísahati nebude. Tedy že raději zaplatí 15 grošů, nežli by přísahal, že již platil.

K 13. srpnu 1582 je zápis o sporu Matěje Krejčího z Češnovic s bakalářem Jiříkem z Vodňan, že se jim dává rok, aby spor urovnali. (F. Teplý: Příspěvky k dějinám Českého zemědělství, 1926, s. 44). Není sice znám důvod sporu, ale poškozeným se cítil být Matěj Krejčí z Češnovic, který si stěžoval na Hluboké a úředníkem sepsaná stížnost se dostala až k Adamovi z Hradce. Ten nařídil, aby městská rada spor do roka vyřešila. Stížnost jiného druhu v témže roce 1582 dostal k vyřešení hejtman Hlubockého panství. Poddaný Josef Novák z Češnovic získal v městys Stráž (Stráž nad Nežárkou) kobylu a hříbě za 10 a půl kopy míšeňských. Částku slíbil zaplatit do svátku sv. Martina, což se nestalo, načež poškozený prodávající Jan Chytra podal stížnost u majitele panství. Jak vše dopadlo, není sice známo, ale náprava byla jistě zjednána, neboť nařízení vrchnosti se plnilo bezodkladně.

K roku 1584 archivář F. Teplý uvádí, že když ve Velkém Záblatí Vondrovi Chmelovi a v Češnovicích Vítu Ryndovi a Syslovi (Šíslovi) velká škoda se stala, z poručení paní Anny poukazuje správce panství 10 strychů žita na setí a po padesáti kmenech dříví na nové krovky, které jim má rychtář Velický odvézt a poddaní ať jemu místo roboty po třech forách učiní. Protože rychtáři ne-robotovali, měl se rychtář postarat, aby vozbu zajistili poddaní z jeho rychty. V žádosti zmíněných postižených poddaných, kterou sepsal vrchnostenský úředník, je uvedeno: „ve čtvrtek minulý z dopuštění Pána Boha našeho skrz oheň od ducha zlého jsme velikou škodu měli, takže ubozí zarmoucení lidi nemáme co sít, ani čím s hovádky i čeládkou i dětmi živi býti“ (čeládkou je myšlena chasa, což byl starší a mladší čeledín, malá, prostřední a velká děvečka).

K roku 1595 archivář F. Teplý uvádí, že na panství požárem do prachu sešli Hlaváč z Češnovic, Kokta a Sláma v Pištině. Byl jim na několik let odpuštěn vánoční plat a zřejmě jim bylo darováno i stavební dříví.

K roku 1595 uvádí F. Teplý, že neúroda v roce 1595 přiměla úředníky k založení Rejstříku na prodej obilí všelijakého lidem poddaným. Jeho Milosti Páně na panství Hlubockém za, kteréžto peníze

platiti mají před sv. Václavem příštím letem 1596. Míry jsou uváděny v džberech (džber na českobudějovicku 74,4 litru). Z Češnovic si půjčili téměř všichni majitelé velkých usedlostí, z nichž uvedeni jsou: Matouš Šilhavý za 2 džbery žita a 4 ječmene, Novák za 3 džbery žita a 4 ječmene, Lexa za 3 džbery ječmene, Rezek za 3 džbery žita a 3 ječmene, Martin Krejčí za 3 džbery žita, Vácha za 3 džbery žita a 4 ječmene, Mazanec za 3 džbery žita a 4 ječmena, Wolman ta 5 džberů ječmene, Sysel (Šísl) za 3 džbery ječmene, Raušar za 2 džbery ječmene, Mašek za 4 džbery ječmene, Bicek za 5 džberů ječmene, Bican za 5 džberů ječmene. K roku 1585 existuje záznam, že Jíra z Češnovic měl dlužit jistému Pavlovi 24 grošů, ale dokázal, že mu je již platil. Rozsáhlé a zajímavé jsou údaje o placené práci na panských polích v čase senosečí i žní, a to od rána do večera, výhradně o sobotách. Jídlo či občerstvení žádné nedostávali, museli mít své z domova. Senoseče se odbývaly převážně na munických lukách, kde sekáči měli plat 6 grošů za den a ženy zvané hrabačky 3 až 4 groše za den. Při kosení obilí různého druhu dostávali sekáči plat 10 grošů za den, ženy zv. Vazačky, které vázaly obilí, 5 grošů za den. V několika případech je poznamenáno sečení stýlí u rybníků, kde sekáči dostávali plat 6 grošů za den a ženy hrabačky 4 groše za den. Jak takové zápisy vypadaly, alespoň dva na ukázkou: V roce 1576 od sečení a vázání ječmene v sobotu před sv. Máří Magdalenou sekáči sekali u dvora Vondrovského po 10 groších za den. Z Češnovic mají plat celkem za 5 dní. Vazačky vázaly u téhož dvora po 5 groších za den, z Češnovic dostaly plat za 6,5 dne. Jiný zápis: V sobotu před svatým Janem Křtitelem 1577 sekali sekáči trávu na lukách Munických za den po 6 groších. Z Češnovic dostali zapláceno celkem za 4,5 dne. Hrabačky z Češnovic za den po 4 groších, dostaly plat za 19 dní. Spíše výjimečně se k roku 1576 objevilo sekání ječmene ve vypuštěném Bavorovickém rybníku nebo rozhazování hnoje na poli u Vondrova, sekání prutů na ploty, převážení rybí násady z Picinského rybníku do Podhradského, lámání a vození kamene, zatloukání tyčí na chmelnici a další různé práce. V účtech dřevních pro léta 1581 - 1582 je poznamenán prodej dříví lidem z Češnovic: Mašek 2 duby po 8 groších, to je 16 grošů. Fajtl 1 dub to je 8 grošů. Týž fůru vobráčů, to je 15 grošů. Hlaváč 2 duby po 8 groších, to je 16 grošů. Vaněk Jiříků 2 duby po 8 groších, to je 16 grošů. Šísel 1 dub, to je 8 grošů. Novák 2 duby na plaňky kus po 12 groších, to je 24 grošů. Kirian 2 duby na sloupy kus za 10

grošů, to je 20 grošů. Týž 1 dub na plaňky to je 12 grošů. Volman koupil 1 dub na plaňky za 12 grošů. Havel Bicků 2 duby po 12 groších na plaňky. Mazanec 1 dub na plaňky za 12 grošů.

V roce 1598, těsně před prodejem panství Jetřichu Malovcovi z Malovic, došlo k soupisu dluhů peněz po lidech zběhlých z panství, na cti zmařených a odúmrti na Jeho Milost připadlými v groších míšeňských. Z Češnovic po Petrovi zemřelého Beneše Kučery 44 kop a 20 grošů, Po Martinovi zemřelého Blažeje 66 kop a 10 grošů. Po Šebestiánovi zemřelého Martina Bartoše (v opisu částka neuvedena). Po Mikulášovi zemřelého Jíry Jílka 40 kop grošů. Celkem 153 kop a 3 groše.

V roce 1598 byl sepsán druhý hlubocký urbář. Porovnáním údajů o Češnovicích v tomto urbáři a nejstarším hlubockém urbáři z roku 1490 se rozsáhle zabýval českobudějovický historik Karel Pletzer CSc. (Výběr 27. 1990. č. 4, s. 293 – 301). Češnovice spolu s Pašicemi, Pištěnem, Břehovem a Zalužicemi byly tehdy součástí rychty Pištěnské. Zatímco v urbáři z roku 1490 jsou majitelé zapsáni pouze jmény na usedlostech bez přesného pořadí, a proto pouze některé lze ztotožnit s dnešními usedlostmi a jejich čísly popisnými. V urbáři z roku 1592 není žádné škrtání ani příписy z pozdějších let, majitelé jsou zapsáni již jménem i příjmením na usedlostech a hlavně v pořadí jak šli za sebou. Lze je tedy ztotožnit s dnešními čísly popisnými takto:

Ves Češnovice (v originále Czess-
nowicze).

Byčan Wolman má jeden a půl lánů. Platí o sv. Jiří 6 grošů a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 6 grošů. (Dnes č. 13).

Havel Kerynnů má jeden lán. Platí o sv. Jiří 4 groše, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční též. (Dnes č. 14).

Jiřík Rezek má jeden lán. Platí o sv. Jiří 4 groše a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 4 groše. (Dnes č. 15, a zaniklé č. 16).

Vávra Váchů má jeden lán. Platí o sv. Jiří 4 groše a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, více za 2 jitra 4 groše, berně vánoční 4 groše. (Dnes č. 18 a zaniklé č. 17).

Janek Kolarů má půl lánů. Platí o sv. Jiří 2 groše, o sv. Havle tolikéž, více z louky v Picině 30 grošů, též z jednoho a půl jitra 3 groše, berně vánoční 2 groše. (Dnes č. 19, 20, 27, 66).

Jiřík Hlaváč má jeden lán. Platí o sv. Jiří 4 groše a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 4 groše. (Dnes č. 21, 22, 48, 53).

Jakub Nováků má lán. Platí o sv. Jiří 4 groše a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 4 groše. (Dnes č. 24).

Václav Mazanec má jeden a půl lánů. Platí o sv. Jiří 6 grošů a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 6 grošů. (Dnes č. 1, 25, 34).

Jíra Šísl má čtvrt lánů. Platí o sv. Jiří 1 groš a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž a berně vánoční 1 groš. (Dnes č. 3 a zaniklé č. 4).

Matouš Wolman má čtvrt lánů. Platí o sv. Jiří 1 groš a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 1 groš. (Dnes č. 5).

Vacek Alexů má jeden lán. Platí o sv. Jiří 4 groše a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 4 groše. (Dnes č. 6).

Vacek Rezek má jeden lán. Platí o sv. Jiří 4 groše a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 4 groše. (Dnes č. 7, a zaniklé č. 8).

Tomeš Raušarů má čtvrt. Platí o sv. Jiří 1 groš a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 1 groš. (Dnes č. 9, a 47).

Říha Mašků má čtvrt lánů. Platí o sv. Jiří 1 groš a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž a berně vánoční 1 groš. (Dnes č. 10).

Havel Šimků má jeden lán. Platí o sv. Jiří 4 groše a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 4 groše. (Dnes č. 11).

Byčan Pletka má jeden lán. Platí o sv. Jiří 4 groše a 3 denáry, o sv. Havle tolikéž, berně vánoční 4 groše. (Dnes č. 12).

Suma usedlých 16. Suma platů Svatojirských 1 kopa grošů. Suma platů Svatohavelských 1,5 kopy a 7 grošů. Suma berně vánoční 54 grošů. Jest ve vsi krčma (dnes č. 23), platí z ní jednou v roce při sv. Jiří rychtářovi 8 grošů. Mají porostlin na sedm lečí zaječích (stará neurčitá plošná míra).

V roce 1592 bylo v Češnovicích obděláváno zhruba stejně orné půdy, jako v roce 1494. Oproti nejstaršímu hlubockému urbáři dvě usedlosti přibýly, takže 16 osedlých hospodařilo zhruba na 16 lánech orné půdy (asi 290 ha). Vrchnost ale měla užitek pouze z 13,8 lánů, a proto pouze ty byly zapsány do urbáře. Z dalších nezapsaných 3 x tři čtvrti lánů Šísla, Raušara a Maška vrchnost neměla žádný užitek, neboť jejich předchůdci je dostali k užívání zdarma, za to že jim v Zalužicích byla zatopena půda v téže rozloze a museli vysídlit. Ve skutečnosti každý z nich tedy držel lán, ale platil pouze z přebývajících jedné čtvrti. Ve vesnickém sociálním rozvrstvení obyvatelstva byly řazení mezi sedláky, kdežto Matouš Wolman (později č. 5) mající ve skutečnosti pouze čtvrt lánů a nic víc, byl chalupník. Porostlin a chrastí měla obec za sedm lečí zaječích, což byla několikánásobně větší rozloha, než měly vesnice v okolí. Porostlinami mohli být stromy menšího vzrůstu na méně kvalitní a neobdělávané půdě, z kterých se později staly obecní lesy.

POZDRAV Z KOUZELNÉ ŠKOLKY!

V listopadu jsme společně oslavili 5. výročí od otevření pištínské mateřinky. Kouzlilo se, zpívalo i tančilo. Oslavy byly veselé a kouzelné. Tedy přesně takové, jaká je i naše školka. V lednu došlo po dvouleté výdrži i na nás. Školka se kvůli výskytu viru Covid 19 dvakrát uzavřela. Moc děkujeme všem rodičům za trpělivost a spolupráci, díky níž jsme vše společně zvládli.

A konečně je tu jaro. Období, na které se každý rok obzvláště těšíme. S příchodem hezkého počasí se probouzí i naše školka a my plánujeme společné akce a výlety. Letos se těšíme například do Pohádkové kovárny v Selibově, planetária nebo na pečení buřtů na hradě Helfenfurk. Společně s vámi, našimi milými sousedy a přáteli, se snad potkáme u příležitosti rozloučení s předškoláky na tradiční Zahradní slavnosti. V červnu plánujeme již druhý ročník olympiády obecních mateřinek s názvem „Společně přes překážky“, která se v minulém roce setkala s velkým ohlasem. Na léto pak chystáme příměstské tábory pro děti z naší školičky. Již pátým rokem se tak snažíme pomoci našim rodičům zabezpečit péči o jejich ratolesti v období letních prázdnin.

Přejeme vám všem krásné jaro plné sluníčka, pohody a především zdraví.

Děti a kolektiv zaměstnanců MŠ Pištín

RYBÁŘSKÝ KLUB V PAŠICÍCH TRÁPÍ NEDOSTATEK VODY NA RYBNÍČKU NA NÁVSI

Relativně špinavá, zakalená voda a hlavně její nízký stav přidělávají vrásky členům Rybářského klubu Pašice. I přesto spolek plánuje pořádání rybářských závodů pro děti i dospělé.

Vloni v červnu uhynulo na rybníčku v Pašicích přibližně 250 velkých ryb. Hlavně amurů a kaprů, ale náhlou změnu tlaku a počasí nepřežila ani řada štik a sumců. Obavy z podobného úhynu mají rybáři i nyní.

„Vody je málo a hlavně oproti dřívějšíku bohužel zmizela možnost ji z **Volešku** dočerpát. I čeření je bez elektriny problém. Snad nebudeme muset odvážet plné káry mrtvých ryb jako vloni,“ říká předseda Martin Kučera, kterého doplňuje jeho otec a hospodář klubu.

„Je velké sucho, neprší, v zimě nebyl žádný sníh. Ale za posledních 15 let jsme na tom s vodou nikdy nebyli takhle špatně,“ dodal Miroslav Kučera.

I přes to všechno plánují členové klubu brigádu a samozřejmě i rybářské závody. „Pocasi už je hezké, takže se sejdem a poklidíme okolí rybníčku, aby to všechno bylo v latí. Co se závodů týče, chtěli bychom začít na Velikonoci, ale necháváme to zatím otevřené právě kvůli bídnému stavu vody,“ dodal předseda Martin Kučera.

Jan Pavlíček

SÉRIE ROZHOVORŮ

Šárka Klečková

Naposledy se o vás psalo v Pištiným zpravodaji v květnu 2019, po prosincovém Mistrovství ČR v karate, kde jste v kumite získala další dva mistrovské tituly. Co se všechno se stalo od té doby?

Mistrovství ČR 2019 pro mne bylo vlastně takové neoficiální ukončení závodní kariéry, jelikož jsem se v září 2019 odstěhovala do Prahy kvůli studiu vysoké školy, a tak opustila České Budějovice, a tak i můj karatistický oddíl. První půl roku jsem se snažila v trénování nepolevit, jelikož mi pan trenér zařídil možnost trénovat ve velmi kvalitním oddílu v Praze. Bohužel se ale zmiňovaný klub nacházel na druhé straně Prahy, a tak pro mne vstávání ve 4 hodiny ráno nebylo dlouhodobě udržitelné, v časech večerních tréninků jsem totiž mívala výuku. Postupně jsem tedy karate trénovat přestala úplně.

Jelikož je ale sport nepostradatelnou součástí mého života, tak jsem o to víc začala běhat či provozovat jiné sportovní aktivity.

Na konci listopadu 2019 mi pan trenér nabídnul, že si mohu zavzpomínat na závodní kariéru a nastoupit na Mistrovství ČR 2019 na divokou kartu. Nějakou dobu jsem váhala, jelikož jsem karate netrénovala dost možná více než půl roku, ale pak jsem si řekla, že se na závodní tatami ráda naposledy vrátím, jelikož vlastně o nic nejde. Na tomto mistrovství jsem se umístila na třetím místě, že to cinkne, jsem ani nedoufala.

Po tomto mistrovství jsem se začala věnovat v karate trenérské činnosti tady v Praze. Poslední půlrok jsem se vrátila k občasnému trénování sama sebe, jelikož nás z oddílu do Prahy odešlo na vysoké školy větší množství, a tak nám pan trenér zařídil tělocvičnu. Za tuto možnost jsem moc ráda, protože se můžeme společně sejít a zacvičit si.

Mohla byste tedy čtenářům shrnout vaše dosavadní nejvýraznější úspěchy v této oblasti?

Jelikož jsem nikdy na závody v zahraniční nevycestovala (prioritou pro mne bylo studium na gymnáziu a vysoká absence proto nebyla možností), tak jsou moje největší úspěchy umístění se na medailových pozicích na mezinárodních závodech u nás

v České republice, hned po nich jsou na pomyslném žebříčku medaile z mistrovství ČR, zejména ty čtyři zlaté.

Můžete čtenářům vysvětlit co je kumite?

Karate se rozděluje na hlavní dvě závodní disciplíny, a to na kata a kumite. Kata jsou sestavy, které se závodníci nacvičí a poté s nimi závodí, naopak kumite je zápas. Například oproti boxu má kumite velmi pevná pravidla a není tak kontaktní.

Zní to nebezpečně, používáte nějaké ochranné pomůcky? A co úrazy?

Karate je podle mého jeden z nejbezpečnějších a nejzdravějších sportů. Ochranné pomůcky při kumite používáme (rukavice, chrániče nártů a holení, dále chrániče zubů a slečny například chrániče hrudníku,...), nutnost jednotlivých chráničů je různá na odlišných turnajích.

Asi jako každý sportovec jsem se nevyhnula nejrůznějším drobným úrazům, jako jsou výrny, pohmožděny a podobně, měla jsem ale to štěstí, že velké úrazy mne vzaly obloukem, jak říkám, karate je bezpečný sport.

Posunulo se nějak karate od té doby, co jste začala závodit? Jak a v čem?

Samozřejmě že se karate vyvíjí, tak jako ve své podstatě vše. Karate se zrychluje, je dynamičtější, dává se větší důraz na taktiku i psychickou připravenost závodníka.

Pokud bych chtěl své dítě přihlásit na karate, na co se mám připravit a jak to udělat?

Jednou ze skvělých věcí na karate je, že po přihlášení není třeba žádná speciální výbava a lze ho dělat v jakoukoliv roční dobu. Stačí svého potomka přihlásit do Vámi zvoleného oddílu. Jediné, co je třeba udělat, je promyslet, zda ze svého dítěte chcete závodníka, či chcete, aby měl karate pouze jako volnočasovou aktivitu. Vaše rozhodnutí by se mělo promítnout do výběru oddílu a na frekvenci odtrénovaných tréninků.

Nějaké bojové umění zkouší v různém věku řada dětí, z vlastní zkušenosti vím, že pak často přijde období dospívání, kdy převáží jiné zájmy. Zažila jste něco podobného? Případně jak se vám to podařilo překonat a co byste doporučila ostatním?

Převážení jiných zájmů v dospívání není problémem bojových sportů, ale každého z jedinců, který od sportu

odejde. Myslím si, že bohužel (bohužel) na to má největší vliv výchova rodičů a to, jak to má jedinec nastavené právě od nich. U nás doma to v tomto směru bylo vždy více než v pořádku a já vím, jak je důležité se sportům věnovat. Je pravda, že jednu pauzu jsem měla, a to kolem 15. roku, kdy jsem změnila oddíl. Časem se ukázalo, že přestup do konkurenčního oddílu bylo to nejlepší, co jsem mohla udělat.

Baví vás být trenérkou? Soutěžíte stále stejně intenzivně?

Být trenérkou mne velmi baví a naplňuje. Ráda totiž pracuji s dětmi a uvědomuji si, že karate je zatím ve své podstatě jedin, co mohu předávat dál, a tím těm hodinám dřiny dát další smysl.

Co se soutěžení týče, tak soutěžní kariéra je již za mnou.

Kromě karate máte nějaké další zájmy, které vás naplňují? Jak odpočíváte?

Aktuálně stále studuji na vysoké škole, začala jsem pracovat v oboru a ještě k tomu trénuji děti, což zabírá velké množství času. Pravdou ale je, že na volnočasové aktivity se čas najde vždy, a tak i nadále provozuji nejrůznější sporty. Každý týden se snažím dojít si zacvičit karate a zahrát tenis, dále se stále snažím chodit běhat a snažím se si i nadále zpevňovat tělo posilováním či jógou. Právě zmiňovanými aktivitami nejvíce odpočívám, protože nejvíce odpočinku potřebuje moje hlava a na to je nejlepší právě sport. Mojí velmi oblíbenou činností pro odpočinek jsou i procházky s můj psem, ty jsou na pořadu dne hned několikrát a je to opravdu skvělá věc. Samozřejmě mne velmi naplňuje čas strávený s kamarády a rodinou, který opět trávíme většinou aktivně.

Jiří Koreš

SÉRIE ROZHovorů

Karel Hanus

Co najdeš v poli

(krátké doplnění k článku z předchozího čísla o knihách pana Caletky)

Když jsem pročítal knihy pana Caletky o historii naší vesnice a okolí, objevil jsem v kapitole o nálezech pro mne známé jméno. Karel Hanus z Pašic. Ihned mě napadlo, že bychom si o hledání a nejen, o něm mohli popovídat, a tak jsme sešli. Seděli jsme v kuchyni u kamen, za okny foukal studený vítr, nás hřál horký čaj a rozhovor mohl začít.

Karle, našel jsem tvé jméno ve výpisu nálezů v knize o historii Zlivi a okolí. Jde o dobu kamennou a bronzovou. Jak se tam dostalo?

O tom vůbec nevím (směje se). Taký mi mohli dát vědět.

Například je zde na jednom místě uvedeno, že v poli jihozápadně od Pašic údajně nacházel tyto předměty v devadesátých letech Karel Hanus z Pašic. (Listujeme v knize a ukazujeme místa depotů, sídlišť a nálezů v okolí.) No, já jsem měl nálezy, vlastně pazourky, pak taky grafitové nálezy. Co jsem slyšel, tak v těch keramických nádobách s příměsí grafitu Keltové skladovali obilniny. Ten nález vypadal vlastně jako hrdlo k nádobě, jen tmavší než jiná keramika.

Jak tě napadne to vzít?

Ono když začneš třeba téma vltavínama. Najdeš kámen a jsi z toho úplně vedle. Krásnej kámen. No a při tom přijdeš na další nálezy. Prostě se ptáš po okolí. Začnou tě pak zajímat i jiné věci, jejich původ a tak. Třeba tu mám jednu věc. Je to záhněda – to jsem se dozvěděl od pana Čemáka ze Zlivi. Je to prý vlastně krystal, který vznikne v zemi, v horách. Je to taková hnědá odrůda křemenu, moc hezká a vzácná.

Co další nálezy?

Třeba vltavíny, ale o ty tak nejde. Mám tu například kus přeslenu. Ten se používal na výrobu lnu. Je to součást vřetene. Vyráběl se z keramiky nebo kamene a má kruhový tvar s dírou uprostřed. A jiné věci. Za ty léta tě to k nim navede samo.

Máš svoje místa k hledání?

Dost si pamatuju v jakých místech jsem co našel, tedy ty důležité nálezy přeslenu a pazourků si pamatuju. Myslel jsem, že si budu dělat vlastní rastraci, ale nepotřebuju ji.

A jak tedy vlastně vypadá pazourek, pro čtenáře.

Je takovej hladonkej, jako umakart, jako když hladíš umělou hmotu. Ostrej, nebo špičatej.

A co je to za nástroj?

Je to kámen, který se dá štípat a předkové z toho dělali hroty do kopí a šípů. To mi kdysi vysvětlil pan Caletka. Já jsem našel jen takovou ulomenou. Mám tu taky třeba starý křesadlo. To by mohlo být klidně třeba od nějakýho švédskýho vojáka, co tu běžel okolo (směje se).

Co tě vede k tomu hledání?

Já byl hlavně zvědavý. Je to hezký, chodil jsem zkrátka z práce přes pole a říkal jsem si, že ten čas využiju. Z každého nálezu máš radost a to tě motivuje. Pak si začneš dávat pozor na to, o co zakopáváš. Vlastně jsem původně jen viděl lidi chodit po poli a nevěděl jsem, co tam dělají. Nacházel jsem ze začátku hodně keramiky, ta se dá najít snadno. Ta keramika má silné stěny, byly to velké nádoby, žádné hrnečky na čaj, to poznáš.

A to se tu hledalo vždycky?

Jasně, vltavíny. Používaly se na šperky už hodně dávno ve středověku. Taký jsem si o tom za tu dobu něco přečetl. Přivedlo mě to k historii okolí, ale jen okrajově. Ale nejsem sám, takových hledačů je tu spousta. Člověk se projde na vzduchu, přijde na jiné myšlenky. Doporučuju.

Jiří Koreš

HOSPIC - PODĚKOVÁNÍ

Dovoluji si poděkovat vedení obce Pištín, především panu starostovi Jaroslavu Havlovi, za letitou podporu prachatického hospice sv. Jana N. Neumanna. Bez finanční podpory obcí a měst bychom mohli našim pacientům pomáhat jen vel-

mi obtížně, neboť úhrady zdravotních pojišťoven pokryjí sotva polovinu potřebných nákladů.

Finanční pomoc obce využíváme ve prospěch vašich obyvatel. Za poslední roky jsme v lůžkovém hospici doprovázeli některé vaše sousedy. Dalším jsme pomohli prostřednictvím domácího hospice. Nejen u nich jsme naplnili slib, který dáváme přicházejícím pacientům – totiž, že nebudou trpět nesnesitelnou bolestí, za každých okolností zůstane zachována jejich lidská důstojnost a v posledních chvílích nezůstanou sami. Svět se díky vám stal hezčím. Děkuje!

Robert Huneš - ředitel hospice

JAK JSME SE V ROCE 2021 PODÍLELI NA OCHRANĚ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ?

Díky svým obyvatelům se Obec Pištín může v roce 2021 pochlubit sběrem starého elektra určeného ke zpětnému odběru a recyklaci o hmotnosti 3,01 t. Na každého obyvatele tak připadá 4,62 kg vysloužilých spotřebičů. Byla tím uspořena spotřeba elektřiny a produkce skleníkových plynů, celosvětově omezena těžba ropy a železné rudy, a recyklací se pokryla i část dodávek mědi nebo hliníku pro průmyslovou výrobu.

Konkrétní přínos obyvatel vyčísluje Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí, které na základě dosažených výsledků vystavil kolektivní systém pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů Elektrowin.

Vyplývá z něj, že díky obyvatelům došlo za rok 2021 k úspoře produkce CO₂ o 35,42 tun. Víte kolik smrků pohltí stejné množství CO₂? 14 ks

OSVĚDČENÍ

O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

OBEC PIŠTÍN

v roce **2021** odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **3 010 kg** elektrozařízení, které bylo následně zpracováno s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

snížení produkce skleníkových plynů
o **35,42** tun CO₂

množství vzrostlých smrků, které
pohltí stejný objem CO₂ – **14**

omezení těžby
o **1 764,66** litrů ropy

je to stejné jako PHM do osobního auta
pro **66** cest Praha – Brno po D1

úspoře **18 165,76** kWh
elektrické energie

potřebné k **18 166** mycím
cyklům myčky nádobí

recyklaci

1 732,88 kg železa **Fe**
to odpovídá množství železa
potřebnému pro výrobu
72 kusů praček

61,06 kg mědi **Cu**
takové množství by bylo
zapotřebí pro ražbu
10 856 1€ mincí

74,11 kg hliníku **Al**
to by posloužilo k výrobě
4 941 plechovek
o objemu 0,33 l

Ing. Roman Tvrzník
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

Výpočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE Fora ověřeného PRé Consultants bv
Vygenerováno dne: 22.03.2022

Nebylo nutné vytěžit 1764,66 litrů ropy. Představte si, že z tohoto množství se pokryje spotřeba pohonných hmot auta např. na cestu z Prahy do Brna po dálnici D1 a to 66 krát. Došlo také k úspoře 18 165,76 kWh energie. Asi stejné množství, jako kdybychom spustili cyklus myčky nádobí 18166 krát.

Podařilo se recyklovat 1 732,88 kg železa. Toto množství recyklovaného železa by bylo možné použít pro výrobu 72 ks nových praček, bez nutnosti těžby železné rudy.

Recyklací vysbíraných spotřebičů se podařilo získat 61,06 kg mědi, což by stačilo pro ražbu 10856 1€ mincí, nebo 74,11 kg hliníku, který by stačil na výrobu 4941 plechovek o objemu 0,33 l.

ODPADY

Vážení sousedé,

na začátek bych velmi rád poděkoval všem, kteří se aktivně zapojují do třídění odpadu v naší obci. Hlavně díky vám se obci již pravidelně daří získávat odměnu od firmy EKO-KOM, která se každé čtvrtletí pohybuje v řádech několika desítek tisíc korun. Bohužel ceny za svoz odpadů a jejich likvidaci stále rostou, a proto se snažíme hledat stále nové cesty, kde by se dalo něco zlepšit. Jako dobrá investice se projevilo nakoupení kontejnerů na tříděné odpady, dokoupení velkoobjemových kontejnerů na sběrný dvůr a v letošním roce se uskutečnilo další kolo pořízení kompostérů pro domácí kompostování. Níže si dovoluji napsat pár připomínek, které by obci pomohly se snižováním nákladů a také manipulací s odpady.

Ohledně třídění plastů není moc, co by bylo možné zlepšit. Zde je pro obec jeden z největších nákladů pořízení žlutých pytlů. Mnoho z nás pravidelně kupuje pytle granulí pro psy, zeminu nebo mulč na zahrádky a podobně. Možná by stálo za to dát těmto pytlům druhý život a plastový odpad ukládat do nich. Případně je možné použít jakýkoliv jiný plastový pytel, který vydrží to, že s ním musíme dvakrát hodit. Při koupi elektrospotřebičů zůstává velké množství polystyrenu, se kterým je možné naplnit pytlů hned několik. Zde by nebyl problém slepit tyto polystyreny lepicí páskou a nechat položené vedle pytlů. Každopádně vás prosím, vše dobře a pevně zavazujte nebo zalepujte. Opravdu nám to při manipulaci hodně pomůže a zamezí to rozfukávání plastů po vsi.

Poměrně často dochází k znehodnocení tříděného odpadu tím, že se do něj dostane něco, co tam zkrátka nepatří a následně se z tříděného odpadu stává odpad komunální. Jeden z nejčastějších případů je třeba plastový pytlík s bioodpadem vhozený do kontejneru. Bioodpad je nutné ze sáčku vysypat. Další problém je porcelán ve skle. Porcelán není sklo a ke sklu nepatří. Laminátové podlahy zase nepatří do kontejneru se dřevem.

V rámci intenzifikace odpadů byly pořízeny popelnice na jedlé oleje. Do těchto popelnic patří jen a pouze zbytky jedlých olejů. Nepatří sem plechovky od rybiček ani nádoby od motorových olejů. Z popelnic se oleje vyndávají ručně a proto mám na vás další prosbu. Doma olej ukládejte do lahví, které je možné zašroubovat, a vydrží následné vhození do nádoby bez poškození. Běžná lahev od oleje je pro tento postup zcela nevhodná a téměř ve všech případech dojde k jejímu otevření. Nejvhodnější jsou lahve od vody nebo limonád.

Dalším pokusem o snížení nákladů na odpady, který se nám osvědčuje, je štěpkování větví. Zde se pro vás téměř nic nemění. Jediné, co je potřeba udělat, je nevhazovat tyto větve do velkoobjemového kontejneru na bioodpad. Větve ukládejte na hromadu za kontejner, který se nachází naproti sběrnému dvůru v Pištině. Zde jsou postupně likvidovány a ná-

sledně rozváženy ke keříkům ve všech částech obce. Prozatím máme určeno pouze toto místo, ale věřím, že pro nikoho z nás není problém větve na toto místo dopravit a uložit.

Poslední věc je připomínka občana na zvyšující se množství exkrementů od mazlíčků. Zde je samozřejmě na každém chovateli a na jeho svědomí, zda si po svém pejskovi uklidí či ne.

Rád bych končil pozitivně, a tak všechno co je napsáno výše berte jako jakési doladování k dokonalosti, protože naše obec se pravidelně umísťuje na předních místech v odpadových soutěžích, kde jedním ze základních kritérií je poměr vytříděného odpadu k odpadu komunálnímu.

Takže ještě jednou děkuji všem, co třídí, ale předem i těm, kdo zkusí začít. Možná zjistíte, že v obci, která má pro třídění odpadů jednu z nejlepších podmínek, to není až tak těžké.

Tomáš Peterka
místostarosta obce

KŘÍŽOVKA PRO DĚTI

